



רשומות

ספר החוקים

22 באוגוסט 1952

106

א' באלול תשי"ב

עמוד	
282	חוק הנכים (חגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב—1952
287	חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (חגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב—1952
293	חוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת-חירום (תיקון), תשי"ב—1952
293	חוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים, תשי"ב—1952
294	חוק להארכת תוקף תקנות-שעת-חירום (שעות עבודה במפעלים מוגבלים בשימוש בזרם חשמלי), תשי"ב—1952

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון).
תשי"ב--1952 *

1. משמעותו של כל מונח בחוק זה — כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום). תש"ט—1949¹ (להלן — החוק העיקרי); וחוק זה ייקרא עם החוק העיקרי כאחד, אם אין כוונה אחרת משתמעת מגופו של ענין. פירושים

2. סעיף 1 לחוק העיקרי יתוקן כך: תיקון סעיף 1 (א) בהגדרה „בן משפחה” —

(1) במקום פסקה (ג) תבוא פסקה זו:

„(ג) הורה, ובכלל זה הורה חורג והורה מאמץ, שאין לו זולת הנכה, יותר משני ילדים העומדים ברשות עצמם והוא אחד מאלה:

(1) אב נצרך שטרם מלאו לו חמישים שנה;

(2) אב שמלאו לו חמישים שנה, ואין לו הכנסה מספקת למחייתו;

(3) אם שאין לה הכנסה מספקת למחייתה;”

(2) בפסקה (ד), בשורה השניה, במקום המלים „אח שמלאו לו שמונה עשרה שנה” יבואו המלים „אח העומד ברשות עצמו”;

(ב) אחרי ההגדרה „נצרך” יבואו הגדרות אלה:

„עומד ברשות עצמו” פירושו — אדם שמלאו לו שמונה עשרה שנה ואיננו נצרך;

„אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו” פירושו — אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת גילו או מחלתו או ליקויו הגופני או השמלי, וכן אדם שהוכר, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כבלתי מסוגל להשתכר למחייתו;

„הכנסה מספקת למחיית אדם” פירושו — הכנסה שהוכרה כמספקת למחייתו של אדם והתלויה בו, לפי כללים שייקבעו בתקנות.”

3. סעיף 4 לחוק העיקרי יתוקן כך: תיקון סעיף 4

(1) בסעיף קטן (א), במקום המלים „חמש לירות” יבואו המלים „עשר לירות”;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום המלים „שבע לירות” יבואו המלים „ארבע עשרה לירות”.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא יחולו לגבי חייל משוחרר, שקיבל הענקה לפי סעיף 4 לחוק העיקרי לפני תחילת תקפו של חוק זה.

4. סעיף 5 לחוק העיקרי יתוקן כך: תיקון סעיף 5

(א) בפסקה (1) במקום המלים „שתים עשרה לירות” יבואו המלים „עשרים ושבע לירות”;

(ב) בטופה של פסקה (2) ייוספו המלים „וארבע לירות לחודש — בעד כל ילד”;

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ב באב תשי"ב (18 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 115 מיום י"ב באייר תשי"ב (7.5.52), עמ' 200.
² ספר החוקים 25 מיום כ"א באולול תש"ט (15.9.49), עמ' 278.

(ג) בסופה של פסקה (3) ייוספו המלים :

„אולם אם היה לנכה הורה מלידה והורה חורג או מאמץ, שניהם בני מין אחד, לא ישולם תגמול אלא בעד ההורה שקצין התגמולים יחליט עליו, לאחר ששוכנע שמחסורו היה על הנכה סמוך לתחילת שירותו“.

תוספת
סעיף א6.

5. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

א6. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ־35% ותוא מחוסר פרנסה, ישולמו לו כל עוד הוא מחוסר פרנסה תגמולים בשיעור שיקבע קצין התגמולים, ושלא יפחת מהשיעור שנקבע בסעיף 6 ולא יעלה על שיעור התגמולים שהיה מקבל אותו נכה אלו היתה דרגת נכותו 100%. נכה כאמור שדרגת נכותו פחותה מ־50% יהיו רואים אותו, לצורך סעיף זה, כאלו דרגת נכותו היא 50%.

„תגמול
למחוסר פרנסה“

(ב) „נכה מחוסר פרנסה“ הוא נכה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, פרט לתגמולים לפי חוק זה, ושהוכיח לקצין התגמולים, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כי הוא עשה את כל אשר ביכלתו, כדי לקבל הכנסה כאמור“.

תיקון
סעיף 7

6. בסעיף 7 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :

„(אא) היה נכה בעל דרגת נכות מיוחדת זקוק, מחמת נכותו זו, לטיפול אישי רצוף ואין הוא מקבלו על חשבון המדינה, רשאי קצין התגמולים להורות, כי ישולמו לאותו נכה, כל עוד הוא זקוק לטיפול כאמור, תגמולים מיוחדים בשיעור גבוה משנקבע בסעיף קטן (א), ובלבד שלא יעלה על סכום השכר החדשי הממוצע שמקובל לשלם במקום מגוריו של הנכה לאדם המועדף בטיפול כזה.“

תיקון
סעיף 12

7. בסעיף 12 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :

„(אא) קצין תגמולים רשאי, בתנאים שייקבעו בתקנות, לערער לפני ועדה רפואית עליונה על כל החלטה של ועדה רפואית.“

תיקון
סעיף 13

8. בסעיף 13 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא סעיף קטן זה :

„(ה) נכה שלא גבה תגמול או העניקה תוך שנה מיום התשלום או תוך שמונה עשר חודש מיום תחילת תקפו של חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב—1952, הכל לפי התאריך המאוחר יותר — תפקע זכותו לקבלם, אלא אם הורה קצין תגמולים הוראה אחרת.“

תוספת
סעיף א16

9. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

א16. הזכות להגיש בקשה, כאמור בסעיף 16, מתיישנת במועד המאוחר משלושה אלה :

„התיישנות
תביעות“

(1) כתום שתי שנים מהיום שבו לקה החייל המשוחרר בנכות המזכה אותו בהענקת או בתגמול שהוא מבקשו ;

(2) כתום שתי שנים מיום שחרורו של החייל משירותו הצבאי ;

(3) כתום שנה מיום תחילת תקפו של חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב—1952.

10. בסעיף 17 (א) לחוק העיקרי תוחלף הנקודה שבטופו בפסיק, ואחריו יבואו המלים: „אולם רשאית הועדה להאריך לו את מועד הערעור לתקופה נוספת שלא תעלה על ארבעה עשר יום“.

תיקון
סעיף 17

11. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

תוספת
סעיף 17א.

17א. קצין תגמולים רשאי לתת החלטה חדשה בכל בקשה, אף אם ניתנה בה כבר החלטה סופית לפי סעיף 17, אם הוכח, כי ההחלטה הושגה על ידי מעשה או חדלה המהווים עבירה פלילית, או אם נתגלה על סמך ראיות חדשות שלא היו בפני נותן ההחלטה הקודמת, כי אותה החלטה בטעות יסודה.

החלטות
חדשות

12. במקום סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

החלפת
סעיף 18

18. (א) בסעיף זה —

„הכנסה“ פירושו — הכנסה מכל מקור שהוא, פרט לתגמולים לפי חוק זה;

„תקופת חשבון“ פירושו — תקופה של ששה חדשים מיום 1 באפריל עד יום 30 בספטמבר או מיום 1 באוקטובר עד יום 30 במרץ; „הסכום הקובע“ בתקופת חשבון מסויימת, פירושו —

(1) לגבי נכה שעיקר הכנסתו באותה תקופה היא משכורת או שכר המשתלמים לעובד על ידי מעבידו — סכום התגמולים שהיו מגיעים לפי סעיף 5 לחייל משוחרר שדרגת נכותו 100% ושהרכב משפחתו כהרכב משפחת הנכה;

(2) לגבי נכה אחר — סכום התגמולים שהיו מגיעים לפי סעיף 6 לחייל משוחרר שדרגת נכותו היא 75% ושהרכב משפחתו כהרכב משפחת הנכה.

(ב) נכה שהכנסתו החדשית בתקופת חשבון מסויימת עלתה בממוצע על הסכום הקובע לגבי אותו נכה, יופחתו תגמוליו בכל חודש של תקופת החשבון שלאחר התקופה האמורה בסכום השווה ל-90% מההפרש שבין הכנסתו האמורה ובין הסכום הקובע, ובלבד שסכום ההפחתה לא יעלה על 75% מהתגמולים שהיו מגיעים לו, אלמלא הוראות סעיף זה.

(ג) נכה חייב למסור מדי פעם בפעם לקצין תגמולים פרטים על הכנסתו בצורת דין וחשבון חדשי או בכל צורה אחרת, הכל כפי שידרוש קצין התגמולים בהודעה בכתב ובמועד שייקבע בהודעה, כאמור.

(ד) קצין תגמולים רשאי להורות, כי תגמוליו של הנכה יופחתו תוך תקופת חשבון מסויימת כמפרעה על חשבון ההפחתה שיש לעשותה בתקופת החשבון שלאחריה, כאמור בסעיף קטן (ב), ובלבד שסכום ההפחתה הזמנית לא יעלה —

(1) לגבי נכה שמילא חובתו לפי סעיף קטן (ג) — על סכום ההפחתה, שתחושב לפי הפרטים שמסר, כאמור, בדבר הכנסתו; (2) לגבי נכה שלא מילא את חובתו האמורה — על 75% מהתגמולים שהיו מגיעים לו, אלמלא הוראות סעיף זה.

13. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

תוספת
סעיף 18א.

18א. (א) חייל משוחרר הוכאי, בשל נכות שלקה בה, להענקה או לתג-
מולים לפי חוק זה, והוא זכאי, בשל המחלה, החבלת או החמרת המחלה,
שכתוצאה מהן לקה באותה נכות, גם לפיצויים לפי חוק אחר, יחולו עליו
הוראות אלה :

תשלומים
לפי חוק זה
ופיצויים לפי
חוק אחר

(1) הוא רשאי לנקוט צעדים משפטיים כדי לזכות בהענקה
או בתגמולים לפי חוק זה וכן בפיצויים לפי החוק האחר, אך
לא יגבה פיצויים לפי החוק האחר והענקה או תגמולים לפי
חוק זה כאחד ;

(2) שולמו לו הענקה או תגמולים לפי חוק זה, זכאית המדינה
להיות מפוצה בעד תשלומים אלה, מידי האדם שעליו מוטלת
החובה לשלם לו פיצויים לפי החוק האחר, עד לסכום אותם
הפיצויים ;

(3) שולמו לו פיצויים לפי החוק האחר, לא יחולו עליו שאר
הסעיפים של חוק זה, אלא במידה שקצין תגמולים יראה
לנכון.

(ב) בסעיף זה, "פיצויים לפי חוק אחר" פירושו — פיצויים על
נזקים אזרחיים או פיצויים לפי פקודת הפיצויים לעובדים, 1947.

14. במקום סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא טעיף זה :

החלפת
סעיף 19

19. (א) קצין תגמולים רשאי להורות בכל עת על בדיקתו מחדש של
נכה.

בריכות
חרשות

(ב) קצין תגמולים חייב, לפי דרישת נכה, להורות על בדיקתו
מחדש, אם עברו לפחות ששה חדשים מיום קביעת דרגת נכותו לאחרונה.
(ג) הורה קצין תגמולים על בדיקתו מחדש של נכה, יהיה הנכה
חייב להתייצב, בזמן ובמקום שנקבע לפי ההוראה, בפני ועדה רפואית
ולחידק כל בדיקה שתידרש לשם קביעת דרגת נכותו מחדש.

(ד) הורה קצין תגמולים על בדיקתו מחדש של נכה, והנכה לא
ימלא חובה מן החובות המוטלות עליו לפי סעיף קטן (ג), ומיום קביעת
דרגת נכותו לאחרונה ועד מועד בדיקתו החדשה עברו לפחות ששה
חדשים — רשאי קצין תגמולים להורות על הפחתת תגמוליו עד אשר
ימלא אותה חובה.

(ה) הוצאות של בדיקה שקצין תגמולים הורה עליה לפי סעיף
קטן (ב) יהיו על הנכה, אלא אם הורה קצין התגמולים הוראה אחרת או
אם קבעה הבדיקה כי חל שינוי בדרגת נכותו ; היו הוצאות על הנכה,
רשאי קצין תגמולים לראותם ככספים שסעיף 13 (ד) חל עליהם.

15. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

תוספת
סעיף 19א.

19א. (א) נכה המקבל תגמולים לפי חוק זה, וועדה רפואית או ועדה
רפואית עליונה קבעה לו מחדש דרגת נכות פחותה מ-50%, וכן נכה

שינוי יסורי
בדרגת הנכות

¹ ע"ד פ"ס 1604 מיום 16.8.47, תוס' 1, עמ' 153.

שקיבל הענקה לפי סעיף 4. וועדה כאמור קבעה לו מחדש דרגת נכות של 50% ומעלה (לשתי הדרגות ייקרא בסעיף זה -- הדרגה החזושה). יחולו עליו הוראות אלה:

(1) היתה הדרגה החדשה פחותה מ-50% — תפקע מיום תחילת דרגתו החדשה זכותו של הנכה לקבל תגמולים, ובמקום תשולם לו הענקה בהתאם לדרגתו החדשה. כאמור בסעיף 4; ואם שולמו לו תגמולים לחשבון הזמן שלאחר יום תחילת דרגתו החדשה, ייזקפו התגמולים האלה על חשבון ההענקה;

(2) היתה הדרגה החדשה 50% או למעלה מזה — ישולמו לו מיום תחילת דרגתו החדשה ותגמולים חדשים לפי אותה דרגה; עלתה ההענקה שקיבל על סך כל התגמולים המשוערים בעד התקופה שלפני יום תחילת דרגתו החדשה, יראו את ההפרש ככספים שסעיף 13 (ד) חל עליהם.

(ב) בסעיף זה, "תגמול משוער" פירושו — התגמול שהיה מגיע לנכה שדרגת נכותו פחותה מ-50% אילו חל סעיף 6 גם על נכה בעל דרגת נכות כזו.

16. בסעיף 21 (ב) לחוק העיקרי ונחלף הנקודה שבסופו בפסיק ואחרי יבוא המלים: „לרבות הסתמכות, בשאלה רפואית, על הוות דעת של ועדה רפואית או ועדה רפואית עליונה, שתיתן לפי דרישת קצין תגמולים או ועדת ערעור.”

תיקון
סעיף 21

17. במקום סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

החלפת
סעיף 24

24. (א) קיבל נכה, בין לפני תחילת תקפו של חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב--1952, ובין לאחר מכן, מילווה שיקום מאוצר המדינה או בערבות המדינה או מקרן שהמדינה ערבה להפסדיה, רשאי קצין תגמולים —

„סילוק
מילווה
שיקום

(1) לגבי נכה שסעיף 4 חל עליו — לזקוף מילווה זה על חשבון ההענקה שהנכה זכאי לה לפי אותו סעיף;

(2) לגבי נכה הזכאי לתגמולים — לתורות שיעכבו מתגמוליו החדשים חלק שאינו עולה על שליש מהם עד שהמילווה יסולק במלואו.

(ב) „מילווה שיקום” פירושו בסעיף זה -- מילווה שקצין תגמולים משוכנע בו שניתן למטרות שיקום.”

18. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

תוספת
סעיף 25א

25א (א) ועדה, שאופן הרכבתה וסמכויותיה ייקבעו בתקנות, תעניק לכל נכה, שדרגת נכותו היא 35% או יותר, סמל מיוחד (להלן--סמל הנכים), וכן רשאית הועדה להעניק את הסמל לנכה שדרגת נכותו פחותה מ-35% אך אינה פחותה מ-20%; אם היא טבורה, כי הוא זכאי לסמל מזומת סוג נכותו. מקבל הסמל רשאי לענדו כל עוד הוא נכה כאמור.

סמל הנכים

(ב) צורת סמל הנכים, ממדיו ודרכי הענקתו, ההוראות בדבר ייצורו, בדבר המסחר וכל שימוש אחר בו ובדבר האופן שבו יחזיר את הסמל מי שפקעה זכותו לענדו — ייקבעו בתקנות.”

תיקון
סעיף 26

19. סעיף 26 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(א) סעיף קטן (ג) יסומן כסעיף קטן (ד) ;

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה :

„(ג) אדם שענד את סמל הנכים, או סמל הדומה לו עד כדי להטעות, ולא היה רשאי לענודו, או שעשה בהם כל דבר אחר שלא הותר לעשותו, דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד מאה וחמישים לירות או שני הענשים כאחד.“

תיקון
סעיף 27

20. סעיף 27 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(א) בסעיף קטן (א) אחרי המלים „בחבלה שנחבל“ ייוספו המלים „או במחלה שהחמירה“.

(ב) בסעיף קטן (ג) במקום המלים „מכשירים רפואיים ואברים מלאכותיים“ יבואו המלים : „מכשירים רפואיים, תותבות, מנשירים אורטופדיים, מכשירי תנועה לקיטעים ולמשותקים וכלבי נחיה לעיוורים והשתתפות בהוצאות החזקתם של כל אלה.“

תיקון
סעיף 28

21. בסעיף 28 (א) לחוק העיקרי, בפסקות (4) ו(5), במקום המלים „מתן מילווה“ יבואו המלים „מתן מילווה וערבויות“.

תחילת תוקף

22. תקפו של חוק זה מיום ג' בטבת תשי"ב (1 בינואר 1952).

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 60

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון), תשי"ב — 1952 *

1. משמעותו של כל מונח בחוק זה — כמשמעותו בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ב—1950 (להלן — החוק העיקרי) ; וחוק זה ייקרא עם החוק העיקרי כאחד, אם אין כוונה אחרת משתמעת מגופו של ענין.

תיקון
סעיף 1

2. סעיף 1 לחוק העיקרי יתוקן כך :

(א) אחרי ההגדרה „נספה“ יבואו הגדרות אלה :

„אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת גילו או מחלתו או ליקויו הגופני או השכלי, וכן אדם שהוכר, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כבלתי מסוגל להשתכר למחייתו ;

* נהקבל כנסת ביום כ"ב באב תשי"ב (18 באוגוסט 1952) ; הצעת החוק ורכרי הסכר נתפרסמו בהצעות חוק 115 מיום י"ב באייר תשי"ב (7.5.52), עמ' 210.
1 ספר החוקים 52 מיום ו' באב תשי"י (21.7.50), עמ' 162.

„הכנסה כדי מחיה“ פירושו — הכנסה שזוכרה כמספקת למחייתו של האדם והתלויים בו, לפי כללים שייקבעו בתקנות;

(ב) בפסקה (ג) של התגדרה „בן משפחה“, בסופה, ייוספו מלים אלה:

„אולם אם היה לנספה הורה מלידה והורה חורג או מאמץ, שניהם בני מין אחד, לא יראו כשכול אלא אותו הורה שקצין התגמולים יחליט עליו לאחר ששוכנע שמחסורו של הנספה היה לאחריונה על אותו הורה או שמחסורו של אותו הורה היה על הנספה סמוך לפטירתו.“

3. סעיף 7 לחוק העיקרי יתוקן כך:

(א) בסעיף קטן (א) בפסקות (1) ו-(2), במקום המלים „חמש עשרה לירות“ יבואו המלים „שלושים לירות“.

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:

(ב) לאלמנה כאמור ישולם תגמול חדשי בשיעור הנזכר בסעיף קטן (א) —

(1) כל ימי חייה — אם לפני יום מות הנספה מלאו לה ארבעים וחמש שנה;

(2) שנים עשר חדשים — אם לפני יום מות הנספה מלאו לה ארבעים שנה;

(3) עשרה חדשים — אם לפני יום מות הנספה מלאו לה שלושים שנה;

(4) ששה חדשים — אם לפני יום מות הנספה לא מלאו לה שלושים שנה.“

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום המלים „פסקה (2) או (3)“ יבואו המלים „פסקה (2) (3)“

או (4)“.

4. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

8. אלמנה של נספה שיש אחריו יתומים והם סמוכים על שולחנה — ישולם לה תגמול חדשי בשיעור של שלושה רבעים מסך כל הסכומים האלה:

(א) שלושים לירות;

(ב) ארבע לירות בעד כל יתום הסמוך על שולחנה;

(ג) תוספת יוקר בשיעור תוספת היוקר החדשית הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה נשוי שיש לו ילדים כמספר היתומים הסמוכים על שולחנה ושמשכורת היסודי החדשית שלו לחודש שווה לסך כל הסכומים הנזכרים בפסקות (א) ו-(ב).“

5. סעיף 9 לחוק העיקרי יתוקן כך:

(א) בסעיף קטן (א) בפסקה (1) ו-(2) במקום המלים „שתיים עשרה לירות“ יבואו

המלים „עשרים ושבע לירות“.

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:

„(ב) המליצה מועצה, שהוקמה לפי הוראות שנקבעו בתקנות, בפני קצין תגמולים, כי אח או יתום, כאמור, זקוק להשגחתו של מוסד מסוים או של מוסד מסוג מסוים, רשאי קצין התגמולים להורות, כי ישולם בעדו למוסד הזה במקום התגמול האמור בסעיף קטן (א) תגמול בשיעור דמי החזקתו במוסד, ובלבד שלא יעלה ביותר מ-50% על התגמול האמור בסעיף קטן (א).“

תיקון
סעיף 10

6. סעיף 10 לחוק העיקרי יתוקן כך :

- (א) בסעיף קטן (א), בפסקה (1) ו-(2), במקום המלים „שבע עשרה לירות“ יבואו המלים „שלושים וארבע לירות“ ;
- (ב) בסעיפים קטנים (א) ו-(1) במקום המלים „כרבע התגמול החדשי“ יבואו המלים „כשליש התגמול החדשי“ ;
- (ג) בסעיפים קטנים (ד), (ה) ו-(1) במקום המלים „שבן זוגו אינו בחיים“ יבואו המלים „שאינו בן זוג שכול“ ;
- (ד) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה :
- „(גג) שכולים שאינם להם אלא שלושה ילדים העומדים ברשות עצמם והוכח לפי הכללים שייקבעו בתקנות כי יש מקום לתשלום תגמול — ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כרבע התגמול החדשי המגיע לשכול לפי סעיף קטן (א).“ ;
- (ה) אחרי סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה :

„(ז) שכול שאינו לו בן זוג שכול, ואינו לו אלא שלושה ילדים העומדים ברשות עצמם והוכח לפי הכללים שייקבעו בתקנות כי יש מקום לתשלום תגמול — ישולם לו תגמול חדשי כרבע התגמול החדשי המגיע לשכול לפי סעיף קטן (ד).“

ביטול
סעיף 11

7. סעיף 11 לחוק העיקרי — בטל.

תיקון
סעיף 12

8. בסעיף 12 לחוק העיקרי תוחלף הנקודה שבסופו בנקודה ופסיק ואחריו יבואו המלים : „אולם אם לא הנית אחרי הנספה הורה שכול, יהיה דין אותו סב או סבה כדין שכול, ולצורך חישוב תגמוליהם רואים את נכדיהם וניניהם העומדים ברשות עצמם, כאילו היו ילדיהם.“

הוספת
סעיף 12א

9. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

12א. (א) אלמנה של נספה שסעיפים 7(ב) או 8 חלים עליה וש-
נישאה — בטלה מיום נישואיה זכותה לתגמולים לפי חוק זה, פרט לזכותה לפי סעיף 13, אולם רשאי קצין התגמולים להעניק לה, אם הגישה בקשה על כך לפני הנישואין, מענק שלא יעלה על סכום שהוא פי ששים מחלקה האישי בתגמולים, כמשמעותו בסעיף 30(1).

„מענק
לאלמנה
שנישאה“

(ב) הופקעו הנישואין תוך שנה מיום שנתקיימו והאשה לא קיבלה מענק כאמור, תהא זכאית לקבל תגמולים לפי חוק זה מיום שהופקעו הנישואין כאילו לא נישאה, ובלבד שהגישה בקשה על כך תוך ששה חדשים מיום שהופקעו הנישואין.“

החלפת
סעיף 13

10. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

13. אלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה — ישולם לה בעד היתומים הסמוכים על שולחנה תגמול חדשי בשיעורים אלה :

„תגמולים
בעד יתומים
כשהאלמנה
נישאה“

(א) היה יתום סמוך על שולחנה — שיעור התגמול המגיע בעד יתום לפי סעיף 9 (א) ;

(ב) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה — שיעור ההפרש שבין סכום התגמול החדשי שהיתה זכאית לו אלמלא נישאה ובין סכום השווה ל-60% מהתגמול החדשי המגיע לאלמנה על פי סעיף 7 (א).“

11. במקום סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :
 14. היתה אלמנתו של נספה הרה ביום מותו, ישולמו לה —
 (1) מתחילת החודש השביעי להריונה עד תום ההריון — נוסף על תגמוליה תוספת חדשית של שליש מאותם תגמולים ;
 (2) מענק מיוחד בשיעור של שלושה תגמולים המגיעים לאלמנה לפי סעיף 7 (א), שישולם לה ככל האפשר בשני שיעורים, אחד בתקופת הריונה והשני סמוך ללידה.”
12. בסעיף 21 (א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (2) תבוא פסקה זו :
 „(3) שולמו לו או בעדו פיצויים למי החזק האחר, לא יחולו עליו שאר הסעיפים של חוק זה.”
13. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :
 22. (א) בסעיף זה —
 „הכנסה” פירושו — הכנסה מכל מקור שהוא פרט לתגמולים לפי חוק זה ולתמיכה של שכול מילדו שאינו סמוך על שולחנו ;
 „תקופת חשבון” פירושו — תקופה של ששה חדשים מיום 1 באפריל עד יום 30 בספטמבר או מיום 1 באוקטובר עד 31 במרץ ;
 „הסכום הקובע” פירושו — שיעור התגמול המגיע לאלמנה על פי סעיף 7 ;
 „הפחתה קיצונית” פירושו —
 (1) לגבי מקבל לפי סעיף 7 (ב) (1) — 75% מהסכום הקובע ;
 (2) לגבי מקבל אחר — התגמול שהיה מגיע למקבל, אלמלא הוראות סעיף זה.
 (ב) סעיף זה לא יחול על מקבל לפי הסעיפים : 7 (ב) (2), 7 (ב) (3), 7 (ב) (4), 8, 9, 13 או 29.
 (ג) לצורך סעיף זה רואים כהכנסת מינימום הכנסה בשיעור של 75% מהסכום הקובע בצירוף 10% מהסכום הקובע לכל ילד של המקבל הסמוך על שולחנו.
 (ד) שכול הגר יחד עם בן זוגו השכול יחושבו תגמוליהם והכנסת-תייהם כאחד לענין הפחתה, ובחישוב הכנסת המינימום יועלה האחוז האמור בסעיף קטן (ג) מ-75 ל-100.
 (ה) מקבל שהכנסתו החדשית בתקופת חשבון מסוימת עלתה בממוצע על הכנסת המינימום — יופחתו תגמוליו בכל חודש של תקופת החשבון שלאחר התקופה האמורה בסכום השווה ל-90% מההפרש שבין הכנסתו האמורה ובין הכנסת המינימום, ובלבד שסכום ההפחתה לא יעלה על ההפחתה הקיצונית.
 (ו) מקבל חייב למסור מדי פעם בפעם לקצין התגמולים פרטים על הכנסתו בצורת דין וחשבון חדשי או בכל צורה אחרת, הכל לפי שידרוש קצין התגמולים בהודעה בכתב ובמועדי שייקבע בהודעה, כאמור.

החלפת
סעיף 14

„תוספת
לתקופת הריון
והענקת סיוע
בקשר ללידה

תיקון
סעיף 21

החלפת
סעיף 22

„הפחתות

(ז) קצין התגמולים רשאי להורות, כי תגמוליו של מקבל יופחתו תוך תקופת חשבון מסויימת כמפרעה על חשבון ההפחתה שיש לעשותה בתקופת החשבון שלאחריה, כאמור בסעיף קטן (ה), ובלבד שסכום ההפחתה הזמנית לא יעלה —

- (1) לגבי מקבל שמילא חובתו לפי סעיף קטן (ז) — על סכום ההפחתה שתחושב לפי הפויטים שמסר כאמור בדבר הכנסתו;
- (2) לגבי מקבל שלא מילא את חובתו האמורה — על ההפחתה הקיצונית.

תיקון
סעיף 25

14. בסעיף 25 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), תוחלף הנקודה שבסופו בפסיק, ואחריו יבואו המלים: „אולם רשאית הועדה להאריך לו את מועד הערעור תקופה נוספת שלא תעלה על שלושים יום“.

הוספת
סעיף 25א.

15. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

25א. קצין תגמולים רשאי לתת החלטה חדשה בכל בקשה, אף אם ניתנה כבר החלטה סופית לפי סעיף 25, אם הוכח, כי ההחלטה הושגה על ידי מעשה או חדלה, המהווים עבירה פלילית, או אם נתגלה על סמך ראיות חדשות שלא היו בפני נותן ההחלטה הקודמת, כי אותה החלטה בטעות יסודה.”

„החלטות
חדשות

תיקון
סעיף 26

16. סעיף 26 לחוק העיקרי יתוקן כך:

- (א) סעיף קטן (ב) יסומן כסעיף קטן (ג);
- (ב) לפני סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה:
„(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אלמנה שקיבלה תגמולים לפי סעיף 8 וחדלה מהיות זכאית לפי אותו סעיף, לא תתיישן זכותה לתביעת תגמול על פי סעיף 7 (ג), אלא בתום חמש שנים מהיום שחדלה להיות זכאית כאמור.“

תיקון
סעיף 28

17. סעיף 28 לחוק העיקרי יתוקן כך:

- (א) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:
„(א) תגמולו של זכאי ישולם לו מיום היותו לזכאי, אולם לחשבון התקופה שלפני הגשת הבקשה לתגמול לא ישולם תגמול בעד תקופה העולה על שנה.“
- (ב) סעיף קטן (ב) — יימחק.

תיקון
סעיף 29

18. בסעיף 29 לחוק העיקרי, במקום המלים „שפסקות (2), (3) או (4) לסעיף 7 (ב)“, יבואו המלים „שפסקות (2), (3) או (4) לסעיף 7 (ב)“.

תיקון
סעיף 30

19. סעיף 30 לחוק העיקרי יתוקן כך:

- (א) סעיף קטן (ה) — יימחק.
- (ב) במקום סעיף קטן (ז) יבוא סעיף קטן זה:
„(ז) לצורך סעיף זה חלקו האישי של זכאי בתגמולים הוא —
(1) לגבי אלמנה שיתומי הנספה סמוכים על שולחנה — 75% משיעור התגמול המגיע לאלמנה על פי סעיף 7;
(2) לגבי מקבל אחר — התגמול החדשי המגיע לו.“

20. סעיף 31 לחוק העיקרי יתוקן כך : תיקון
סעיף 31
- (א) בסעיף קטן (א), במקום המלים „לערבות לשעבוד או עיקול“ יבואו המלים „לערבות, לשעבוד או לעיקול“.
- (ב) בסעיף קטן (ג) במקום המלים „שולמו לו בתורת תגמולים“ יבואו המלים : „קיבל מאוצר המדינה, מחמת מותו של נספה, בתורת תגמולים או בתורת תשלומים למחייטו הוא או למחייט בני משפחתו של הנספה“.
- (ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה :
- „(ד) זכאי שלא גבה תגמול או העגקה המגיעים לו לפי חוק זה תוך שנה מיום תשלומם או מיום תחילת תקפו של חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ב—1952, הכל לפי התאריך המאוחר יותר — תפקע זכותו לקבלם, אלא אם הורה קצין תגמולים הוראה אחרת“.
21. סעיף קטן (א) בסעיף 33 לחוק העיקרי יתוקן כך : תיקון
סעיף 33
- (א) בפסקות (1) ו-(3), לאחר המלה „מילות“ תיווסף המלה „וערבבויות“ ;
- (ב) לאחר פסקה (1) תיווסף פסקה זו :
- „(א1) תשלומים, מענקים, מילות וערבבויות ליתומי נספה שטרם מלאו להם 25 שנים, לשם רכישת מקצוע או השכלה כללית או מקצועית“.
22. סעיף 35 לחוק העיקרי יתוקן כך : תיקון
סעיף 35
- (א) במקום המלים „בפרק זה“ יבואו המלים „בפרק זה, פרט לסעיף 33 (א)“ ;
- (ב) בפסקה (ב) במקום המלים „כולל אח או אחות“ יבואו המלים „כולל כל בן משפחה של נספה, וכן אח או אחות“.
23. תקפו של חוק זה מיום ג' בטבת תשי"ב (1 בינואר 1952). תחילת תוקף

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

**חוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת-חירום (תיקון),
תשי"ב — 1952 ***

1. החוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת-חירום, תשי"ב—1949, יתוקן כך:
בסעיף 6, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) מקרקעים שנתפסו על פי צו תפיסת מקרקעים לפני יום י' באב תשי"ב (1 באוגוסט 1952) לא יוחזקו, בין בתוקף צו אחד ובין בתוקף צווים אחדים, במשך תקופה העולה על שש שנים; מקרקעים שנתפסו על פי צו תפיסת מקרקעים ביום י' באב תשי"ב (1 באוגוסט 1952) או לאחר מכן, לא יוחזקו, בין בתוקף צו אחד ובין בתוקף צווים אחדים, במשך תקופת העולה על שלוש שנים.”

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים, תשי"ב—1952 **

1. פקודת הפיצויים לעובדים, 1947 (להלן — הפקודה), תתוקן כך:

- (א) בסעיף 2, בהגדרת „עובד”, במקום הפסקה (1) תבוא פסקה זו —
- (1) „אדם המועדב שלא בעבודת כפיים ושכרו עולה על שלושת אלפים לירות לשנה; או”;
- (ב) בתוספת הראשונה —
- (1) בפסקה 1 (2) (א) במקום המלים „שבע מאות וחמישים לירות” יבואו המלים „אלף וחמש מאות לירות” ובמקום המלים „אלף וחמש מאות לירות” יבואו המלים „שלושת אלפים לירות”;
- (2) בפסקה 1 (2) (ה) במקום המלים „חמישים לירות” יבואו המלים „מאה לירות”;
- (3) בפסקה 1 (3) (א) במקום המלים „שתי לירות” יבואו המלים „ארבע לירות”;
- (4) בפסקה 2 (1) במקום המלים „שמונה לירות” יבואו המלים „שש עשרה לירות”, ובמקום המלים „חמש לירות” יבואו המלים „עשר לירות”;
- (5) בפסקה 3 (2) במקום המלים „מאה וחמישים לירות” יבואו המלים „שלוש

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב באב תשי"ב (13 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בהצעות חוק 120 מיום י"א בסיון תשי"ב (4.6.52), עמ' 248.
1 ספר החוקים 27 מיום ב' בכסלו תשי" (23.11.49), עמ' 1.
** נתקבל בכנסת ביום כ"ב באב תשי"ב (13 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בהצעות חוק 126 מיום ט"ו בתמוז תשי"ב (8.7.52), עמ' 286.
2 ע"ר מס' 1604 מיום 16.8.47, תוס' 1, עמ' 153.

מאות לירות, ובמקום המלים „מאתיים וחמישים לירות“ יבואו המלים „חמש מאות לירות“.

סמכות לשנות
סכומים
שבתוספת
הראשונה
הוראת מעבר

2. שר העבודה רשאי באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות בתקנות כל סכום שבתוספת הראשונה לפקודה, בשים לב לתנודות בשכר העבודה.

3. (א) אירעה חבלה לפני יום תחילת תקפו של חוק זה וסכום הפיצויים לפי הפקודה לא נקבע קביעה סופית לפני אותו יום — ייקבעו סכום הפיצויים החד פעמיים ותוספת הילדים, במקרה של מות העובד, כאילו היה חוק זה בתקפו ביום החבלה; אירעה חבלה לפני יום תחילת תקפן של תקנות לפי סעיף 2 וסכום הפיצויים לפי הפקודה לא נקבע סופית לפני אותו יום — ייקבע סכום הפיצויים החד פעמיים ותוספת הילדים, במקרה של מות העובד, כאילו היו התקנות בתקפן ביום החבלה.

(ב) עובד שהיה ביום תחילת תקפו של חוק זה, או ביום שלאחר מכן, זכאי לפי הוראות הפקודה, לתשלום שבועי בעד אי כושר עבודה, מחמת חבלה שאירעה לפני תחילת תקפו של חוק זה, יהיה זכאי לגבי התקופה שלאחר תחילת תקפו לקבל תשלומים שבועיים לפי הוראות חוק זה; עובד שהיה ביום תחילת תקפן של תקנות לפי סעיף 2, או ביום שלאחר מכן, זכאי לפי הוראות הפקודה, לתשלום שבועי בעד אי כושר עבודה, מחמת חבלה שאירעה לפני תחילת תקפן של התקנות, יהיה זכאי לגבי התקופה שלאחר תחילת תקפן לקבל תשלום מים שבועיים לפי הוראות התקנות.

גולדה מאירסון
שרת העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 68

חוק להארכת תוקף תקנות-שעת-חירום (שעות עבודה במפעלים מוגבלים בשימוש בורם חשמלי), תשי"ב — 1952 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (שעות עבודה במפעלים מוגבלים בשימוש בורם חשמלי), תשי"ב—1952, מוארך בזה עד יום י"ג בטבת תשי"ג (31 בדצמבר 1952).
2. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ז באב תשי"ב (18 באוגוסט 1952).

הארכת תוקף

תחילת תוקף

גולדה מאירסון
שרת העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

* נחקק בכנסת ביום כ"ב באב תשי"ב (18 באוגוסט 1952); הצעת החוק: דברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 129 מיום כ"ח בחשוון תשי"ב (21.7.52), עמ' 319.
ב קובץ התקנות 272 מיום כ"ז באייר תשי"ב (22.5.52), עמ' 955.